

Boğaziçi

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Aralık 2012

Işıl ışıl yanan sular, aydınlatıyor geceyi.
Masmavisin boğaziçi, İstanbul'un tacısın sen.
İlik lodosunla çözsün, aşk denen şu bilmeceyi.
Boz bulanık olsan bile, dalga dalga bana gelsen.
Yar'dan ayrı şu günleri, unutturup bana gülsen.

Kördüğüm olmuş sevdalar, koynunda mutluluk arar.
Bir martının kanadında, kum tanesi olmuş gözler.
Emirgan'dan, Kanlıca'ya, her adımda seni sarar
Unutulur birer birer, aşk için verilen sözler.
Üç dört kadeh atmak için melankoli seni özler.

İster güneşin batışı, ister şafak vakti olsun.
İster sağanak yağmurlar, ister ufkuna dolsun kar.
Sevip acı çekenlerin, ruhlarını okşuyorsun.
Masmavisin boğaziçi, senden ala olmuyor yar.
Havandan sarhoş olmazsam, başka türlü geçmez efkâr.

Ah boğaziçi! Martılar koynunda çırpırlar kanat,
yok böyle güzellik böyle bir sanat.
Ah boğaziçi! Eylendir gönlümü sürdür sahafat,
bu mecnun ki ömür boyu, görmedi huzur, görmedi rahat.

Mehmet Fikret ÜNALAN